

bB
s87
403

Räddnings tjänst lagen

bB
s87
403

Arbetarskyddsämnden

Innehåll

Räddningstjänstlagen	4
Inledande bestämmelser	4
Kommunal räddningstjänst m m	4
Statlig räddningstjänst	8
Gemensamma bestämmelser	9
Bestämmelser som rör enskilda m fl	10
Övriga bestämmelser	14
Räddningstjänstförordningen	17
Inledande bestämmelse	17
Kommunal räddningstjänst m m	17
Räddningskåren	17
Förebyggande åtgärder mot brand	20
Räddningstjänstplan	22
Övertagande av ansvaret för räddningstjänsten i vissa fall	22
Statlig räddningstjänst m m	23
Fjällräddningstjänst	23
Flygräddningstjänst	23
Sjöräddningstjänst	24
Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen	24
Samordning	26
Ersättning till kommun för medverkan i räddningstjänst och sanering	26
Gemensamma bestämmelser	27
Bestämmelser som rör enskilda m fl	27
Alarmering	27
Typgodkännande	27
Ersättning till enskilda för deltagande i räddningstjänst	27
Överklagande m m	28
Bilaga (Inre beredskapszon och indikeringszon för kärnkraftsverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp)	29

Räddningstjänstlag;¹

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller föreskrifter om hur samhällets räddningstjänst skall organiseras och bedrivas.

I lagen finns också bestämmelser om olycks- och skadeförebyggande åtgärder samt om rättigheter och skyldigheter för enskilda.

2 § Med räddningstjänst avses i lagen de räddningsinsatser som staten eller kommunerna skall svara för vid olyckshändelser och överhängande fara för olyckshändelser för att hindra och begränsa skador på människor eller egendom eller i miljön.

Till räddningstjänst hänförs också räddningsinsatser som polisen gör i fjällområden enligt polislagen (1984:387) samt räddningsinsatser som görs enligt 26 och 27 §§ utan att det har inträffat någon olyckshändelse eller föreligger överhängande fara för en olyckshändelse.

Skyldighet för staten eller kommun att göra en räddningsinsats föreligger endast, om det med hänsyn till behovet av ett snabbt ingripande, det hotade intressets vikt, kostnaderna för insatsen och omständigheterna i övrigt är påkallat att staten eller kommunen svarar för insatsen.

3 § Lagen gäller inte hälso- och sjukvård som avses i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763).

4 § Räddningstjänsten skall planeras och organiseras så att räddningsinsatserna kan påbörjas inom godtagbar tid och genomföras på ett effektivt sätt.

5 § Kommunerna och de statliga myndigheter som svarar för verksamhet enligt denna lag skall samarbeta med varandra och med andra som berörs av verksamheten.

Kommunal räddningstjänst m m

Kommunens ansvar

6 § Varje kommun skall svara för räddningstjänsten inom kommunen, om inte annat följer av 25–28 §§.

Enligt SFS 1986:1102

7 § Varje kommun skall svara för att åtgärder vidtas inom kommunen så att bränder och skador till följd av bränder förebyggs. Kommunen skall också främja annan olycks- och skadeförebyggande verksamhet i kommunen.

8 § Kommunerna skall ta till vara möjligheterna att utnyttja varandras resurser för räddningstjänsten och för förebyggande verksamhet enligt 7 §.

9 § I varje kommun skall det finnas en räddningsnämnd och en räddningskår.

Kommunen får tillsätta en särskild räddningsnämnd eller uppdra åt en annan nämnd att vara räddningsnämnd. Om inte detta har skett, är kommunstyrelsen räddningsnämnd.

Kommunen får komma överens med en annan kommun om att ha en gemensam räddningskår. Kommunen får också träffa avtal med en annan kommun om att de uppgifter i kommunen, som enligt denna lag ankommer på räddningskåren, skall helt eller delvis ombesörjas av den andra kommunens räddningskår.

10 § I fråga om en särskild räddningsnämnd skall gälla följande föreskrifter i 3 kap. kommunallagen (1977:179)

2 § om antalet ledamöter m m,

3 § första stycket om valbarhet m m,

4 § om rätt till ledighet från anställning,

5 § första stycket om mandattid,

5 § tredje stycket om verkan av ledamots avgång,

6 § om ordförande och vice ordförande,

7 § om tid och plats för sammanträde samt om närvarorätt vid sammanträde,

8 § om suppleants tjänstgöring m m,

9 § första stycket om beslutsförfarande,

10 § om beslutsförfarande och protokoll,

11 § om delgivning m m,

12 § om reglemente och delegation.

För Stockholms kommun skall dock inte gälla 3 kap. 5 § första stycket eller 6 § kommunallagen.

11 § Uppdrag att besluta på räddningsnämndens vägnar får inte omfatta förelägganden eller förbud vid vite eller verkställande av åtgärd på den försumliga bekostnad.

Räddningsnämnden får meddela den som utan att vara tjänsteman hos kommunen fullgör uppgifter åt nämnden befogenhet att på nämndens

vagnar meddela i verksamheten erforderliga förelägganden och förbud enligt 56 § första stycket.

Räddningskåren

12 § Räddningskåren skall göra de räddningsinsatser som kommunen har ansvaret för enligt denna lag.

Kommunen får överlåta åt någon annan att göra räddningsinsatser som kräver särskild kompetens.

13 § Räddningskåren skall bestå av en räddningschef och en eller flera räddningsstyrkor. I räddningskåren kan också ingå räddningsvårn.

Om det vid en anläggning inom kommunen har organiserats en särskild enhet för räddningsinsatser vid anläggningen, får kommunen träffa avtal med ägaren eller innehavaren av anläggningen om att enheten skall ingå som räddningsstyrka i räddningskåren.

En sådan enhets räddningsinsatser är att anse som kommunal räddningstjänst enligt denna lag också när insatserna görs inom den egna anläggningen.

14 § En räddningsstyrka skall bestå av anställd personal som genom utbildning och erfarenhet har nödvändig kompetens för sina uppgifter.

Ett räddningsvårn skall bestå av personal som har uttagits på grund av tjänsteplikt.

Förebyggande åtgärder mot brand

15 § Räddningsnämnden skall svara för att brandsyn och sotning utförs regelbundet.

16 § Brandsyn skall avse kontroll av brandskyddet vid byggnader eller anläggningar som bestäms av regeringen eller den myndighet som regeringen utser. En myndighet som utövar tillsyn enligt 54 § kan besluta om brandsyn också i andra fall.

Brandsyn skall förrättas av särskilda brandsyneförrättare som utses av räddningsnämnden.

17 § Genom sotningen skall eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som inte är inrättade för eldning uteslutande med gas, och därtill hörande rökanaler samt imkanaler göras rena. I samband med sotning skall det som rengörs samt skorstenar och tak med därtill hörande byggnadsdelar kontrolleras från brandskyddssynpunkt. En tillsynsmyndighet kan besluta om sådan kontroll av brandskyddet också i andra fall.

Sotning och kontroll enligt första stycket av brandskyddet skall utföras av skorstensfejarmästare eller skorstensfejare som biträder skorstensfejarmästaren. Räddningsnämnden får i fråga om speciella anläggningar och enstaka avläggset belägna bostadshus medge att någon annan utför sotning och kontrollen.

18 § Kommunfullmäktige får föreskriva att avgift skall erläggas för brandsyn och för sotning.

19 § Den som förrättar brandsyn och den som utför sotning och kontroll av brandskyddet enligt 17 § har rätt att få tillträde till den anläggning som berörs. De har också rätt att få de upplysningar och handlingar som de behöver.

Polismyndigheten skall lämna det biträde som behövs.

20 § Regeringen får meddela föreskrifter om frister för sotning och brandsyn och om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand. Regeringen får överlåta åt en myndighet eller åt kommun att meddela sådana föreskrifter.

Räddningstjänstplan

21 § För varje kommun skall det finnas en räddningstjänstplan.

Planen skall innehålla uppgifter om

1. räddningskårens organisation i stora drag,
2. vattenreservoarer, brandposter, varningssystem och andra anordningar för räddningstjänsten och hur de skall underhållas,
3. insatstider till kommunens olika delar,
4. det lägsta antal befäl och övrig personal som ständigt skall finnas för första utryckning i styrkorna inom räddningskåren och tiden från alarmering av personalen till dess räddningsstyrkans första fordon kan utgå (anspanningstid),
5. den kompetens som krävs för att vara befäl i räddningskåren,
6. det minsta antal övningar som skall hållas med personalen i räddningskåren.

I förekommande fall skall planen också innehålla uppgifter om

1. anläggningar som avses i 43 § samt vattentäkter och andra områden där en olyckshändelse kan medföra allvarliga skador i miljön,
2. hamnar och deras gränser i vattnet,
3. avtal om samverkan inom kommunalförbund och räddningsregion.

22 § Räddningstjänstplanen skall antas av kommunfullmäktige.

Planen skall tillställas de myndigheter som regeringen bestämmer.

Första och andra styckena gäller också i fråga om ändringar i och tillägg till planen.

23 § När ett förslag till räddningstjänstplan eller en ändring i eller ett tillägg till räddningstjänstplan upprättas, skall kommunen på lämpligt sätt och i den omfattning som behövs samråda med de myndigheter som kan ha ett väsentligt intresse i saken.

24 § Regeringen får på framställning av den myndighet som regeringen bestämmer besluta om ändring av en räddningstjänstplan.

Statlig räddningstjänst

Fjällräddningstjänst

25 § Inom fjällområden skall polisen till följd av polislagen (1984:387)

1. efterforska och rädda den som har försvunnit under sådana omständigheter att det kan befaras att det föreligger fara för hans liv eller allvarlig risk för hans hälsa,

2. rädda den som har råkat ut för en olyckshändelse eller drabbats av en sjukdom och som snabbt behöver komma under vård eller få annan hjälp.

Flygräddningstjänst

26 § Vid flyghaverier inom Sveriges sjöterritorium, med undantag för vattendrag, kanaler, hamnar samt andra insjöar än Vänern, Vättern och Mälaren, skall luftfartsverket svara för räddningstjänsten.

Luftfartsverket skall svara för förebyggande räddningsinsatser mot skador, när ett luftfartyg är nödställt eller när fara hotar lufttrafiken. Verket skall också svara för efterforskning av luftfartyg som saknas.

Sjöräddningstjänst

27 § Inom Sveriges sjöterritorium, med undantag för vattendrag, kanaler, hamnar samt andra insjöar än Vänern, Vättern och Mälaren, skall

1. sjöfartsverket svara för efterforskning och räddning av människor, som är eller kan befaras vara i sjönöd, och för sjuktransporter från fartyg,

2. tullverkets kustbevakningsorganisation svara för räddningstjänsten, när olja eller andra skadliga ämnen har kommit ut i vattnet.

Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen

28 § Vid utsläpp av radioaktiva ämnen från en kärnteknisk anläggning i sådan omfattning att särskilda åtgärder krävs för att skydda allmänheten eller vid överhängande fara för ett sådant utsläpp skall länsstyrelsen svara för räddningstjänsten.

I 10 § lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet finns bestämmelser om skyldighet för innehavare av kärnteknisk anläggning att vidta de åtgärder som behövs för att upprätthålla säkerheten vid anläggningen.

29 § Kommunerna är skyldiga att delta i planeringen av räddningstjänsten vid utsläpp av radioaktiva ämnen från kärntekniska anläggningar i landet och att medverka vid övningar i sådan räddningstjänst.

Gemensamma bestämmelser

Alarmering

30 § Kommunerna och de statliga myndigheter som svarar för räddningstjänst skall se till att det finns anordningar för alarmering av räddningsorganen.

När ett räddningsorgan gör en räddningsinsats, skall polismyndigheten underrättas om insatsen.

Ledning

31 § Vid varje räddningsinsats skall det finnas en räddningsledare.

32 § Räddningsledare är

1. i den kommunala räddningstjänsten räddningschefen eller den som denne har utsett,

2. i fjällräddningstjänsten polischefen i distriktet eller den som denne har utsett eller, om räddningsinsatsen berör flera polisdistrikt, länspolischefen eller den som denne har utsett,

3. i övrig räddningstjänst den som den ansvariga myndigheten har utsett.

Samverkar två eller flera räddningskårer i en räddningsinsats som berör mer än en kommuns område inom samma län, skall länsstyrelsen bestämma vem av räddningsledarna som skall leda insatsen, om inte räddningsledarna själva har bestämt det.

33 § I fråga om räddningsinsatser som är omfattande får regeringen föreskriva eller i särskilt fall bestämma, att en länsstyrelse eller någon annan statlig myndighet skall ta över ansvaret för räddningstjänsten inom en eller

flera kommuner. I sådana fall utses räddningsledare av den myndighet som har fått ansvaret.

Skyldighet att medverka i räddningstjänsten

34 § En statlig eller kommunal myndighet skall på anmodan av räddningsledaren delta i en räddningsinsats med personal och egendom, om myndigheten har lämpliga resurser och ett deltagande inte allvarligt hindrar myndighetens vanliga verksamhet.

Ersättning till kommun för medverkan i räddningstjänst m m

35 § Om en kommun har medverkat i en annan kommuns räddningstjänst, har kommunen rätt till skäligen ersättning av den andra kommunen.

Om en kommun har medverkat i statlig räddningstjänst eller vid övningar i sådan räddningstjänst, har kommunen rätt till skäligen ersättning av staten.

36 § Vid kommunal räddningstjänst med anledning av utflöde i vatten av olja eller andra skadliga ämnen har kommunen rätt till ersättning av staten för den del av räddningstjänstkostnaderna som överstiger ett av regeringen fastställt belopp, om utflödet har inträffat utanför Sveriges sjöterritorium eller inom en del av sjöterritoriet där räddningsinsatser skall göras enligt 27 § eller inom Göta älv, Trollhätte kanal eller Södertälje kanal.

37 § Om en räddningsinsats i kommunal räddningstjänst har medfört betydande kostnader, har kommunen rätt till ersättning av staten för den del av räddningstjänstkostnaderna som överstiger en självrisk. Självrisken beräknas enligt grunder som regeringen fastställer.

Bestämmelser som rör enskilda m fl

Alarmering

38 § Vid utsläpp av giftiga eller skadliga ämnen från en anläggning som avses i 43 § skall anläggningens innehavare underrätta länsstyrelsen, polismyndigheten och räddningskåren, om utsläppet påkallar särskilda åtgärder till skydd för allmänheten. Underrättelse skall också lämnas, om det föreligger överhängande fara för ett sådant utsläpp.

39 § Den som upptäcker eller på annat sätt får kännedom om en brand eller om en olyckshändelse som innebär fara för någons liv eller allvarlig risk för någons hälsa eller för miljön skall, om det är möjligt, varna dem

som är i fara och vid behov tillkalla hjälp. Detsamma skall gälla den som får kännedom om att det föreligger en överhängande fara för en brand eller en sådan olyckshändelse.

Uppgiftsskyldighet

40 § Myndigheter och enskilda skall på begäran av en myndighet som svarar för räddningstjänst lämna upplysningar om personal och egendom som kan användas i räddningstjänsten.

Förebyggande åtgärder

41 § Ägare eller innehavare av byggnader eller andra anläggningar skall i skälig omfattning hålla utrustning för släckning av brand och för livräddning vid brand eller annan olyckshändelse och i övrigt vidta de åtgärder som behövs för att förebygga brand och för att hindra eller begränsa skador till följd av brand.

42 § Om det behövs för att förebygga att människor skadas på grund av brand, får regeringen föreskriva att material får användas i lös inredning i byggnader eller andra anläggningar endast efter godkännande (typgodkännande).

Har sådana föreskrifter meddelats, skall den som svarar för verksamheten i byggnaden eller anläggningen kunna visa att den lösa inredningen består av typgodkänt material.

Typgodkännande meddelas av den myndighet som regeringen bestämmer.

43 § Vid en anläggning, där verksamheten innebär fara för att en olyckshändelse skall orsaka allvarliga skador på människor eller i miljön, är anläggningens ägare eller innehavare skyldig att i skälig omfattning hålla eller bekosta beredskap med personal och egendom och i övrigt vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller begränsa sådana skador.

Detsamma skall gälla flygplatser som har godkänts enligt 6 kap. 9 § första stycket luftfartslagen (1957:297).

Tjänsteplikt

44 § När det behövs, är var och en som under kalenderåret fyller lägst arton och högst sextiofem år skyldig att medverka i räddningstjänst, i den mån hans kunskaper, hälsa och kroppskrafter tillåter det.

Tjänsteplikten fullgörs på anmodan av räddningsledaren.

Bland dem som är tjänstepliktiga enligt första stycket och som är bosatta i

kommunen får räddningsnämnden ta ut lämpliga personer för att ingå i kommunens räddningsvärn. I första hand skall frivilliga tas ut. Den som har tagits ut är skyldig att delta i övning med räddningsvärnets under högst tjugo timmar årligen.

Ingrepp i annans rätt

45 § Om fara för liv, hälsa eller egendom eller för skada i miljön inte lämpligen kan hindras på något annat sätt, får räddningsledaren vid en räddningsinsats bereda sig och medverkande personal tillträde till annans fastighet, avspärra eller utrymma områden, använda, föra bort eller förstöra egendom samt företa andra ingrepp i annans rätt, i den mån ingreppet är försvarligt med hänsyn till farans beskaffenhet, den skada som vållas genom ingreppet och omständigheterna i övrigt. Sådana ingrepp får också företas av räddningsnämnden eller, i fråga om statlig räddningstjänst, av den myndighet som svarar för räddningstjänsten.

Förbud eller föreläggande som avses i 7 kap. 5 § lagen (1980:424) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg får meddelas med stöd av denna paragraf bara om sjöfartsverkets beslut inte kan avvaktas.

Polismyndigheten skall lämna det biträde som behövs.

46 § Den som med stöd av 45 § har beslutat om avspärrning eller utrymning, skall hjälpa till med att ordna uppehälle för dem som till följd av åtgärden är i behov därav.

47 § Anordning som varaktigt behövs för räddningstjänsten får placeras på annans mark eller byggnad, om det inte medför inverkan av någon betydelse på markens eller byggnadens användningssätt.

Beslut om en sådan åtgärd meddelas av räddningsnämnden eller, i fråga om statlig räddningstjänst, av den myndighet som svarar för räddningstjänsten.

Rätt till ersättning

48 § Den som på grund av tjänsteplikt eller frivilligt efter anmodan av räddningsledaren har medverkat i räddningstjänst enligt denna lag eller i övning med räddningskår har rätt till skälig ersättning för kostnader för resa och uppehälle samt för arbete och tidspillan enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Han har också rätt till ersättning för skada på kläder och andra personliga tillhörigheter.

Första stycket gäller inte den som har erhållit ersättning av någon annan

eller på grund av tjänst eller annars genom avtal har rätt till ersättning för medverkan i räddningstjänst.

Ersättning enligt första stycket skall betalas av kommunen till den som har medverkat i kommunal räddningstjänst eller i övning med räddningskår och av staten till den som har medverkat i statlig räddningstjänst.

49 § I lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd och lagen (1977:266) om statlig ersättning vid ideell skada finns bestämmelser om ersättning vid personskada till den som har medverkat i räddningstjänst enligt denna lag eller i övning med räddningskår.

50 § Har utrustning för räddningstjänst tillhandahållits frivilligt eller tagits i anspråk med stöd av 45 §, har egendomens ägare eller innehavare rätt till ersättning för skada på eller försämring av egendomen, förlorad avkastning eller nytta av egendomen och kostnad med anledning av att egendomen har tillhandahållits.

Första stycket gäller inte den som har erhållit ersättning av någon annan eller på grund av tjänst eller annars genom avtal har rätt till ersättning för att tillhandahålla egendom för räddningstjänst. Första stycket gäller inte heller den som har tillhandahållit egendom för räddningstjänst, om räddningsinsatsen har avsett att hindra eller begränsa skada på hans egendom eller har föranletts av olyckshändelse i hans verksamhet.

51 § Om egendom tas i anspråk genom åtgärd enligt 47 §, är ägaren eller innehavaren berättigad till ersättning för förlorad avkastning eller nytta.

52 § Ersättning enligt 50 och 51 §§ skall betalas av kommunen eller, i fråga om statlig räddningstjänst, av staten.

Åtgärder efter räddningstjänst

53 § När en räddningsinsats är avslutad, skall räddningsledaren, om det är möjligt, underrätta ägaren eller innehavaren av den egendom som räddningsåtgärderna har avsett om behovet av bevakning, restvärdeskydd, sanering och återställning.

Behövs bevakning med hänsyn till risken för nya olyckshändelser men kommer bevakningen inte till stånd, får räddningsledaren utföra bevakningen på ägarens eller innehavarens bekostnad.

Polismyndigheten skall lämna det biträde som behövs.

Övriga bestämmelser

Tillsyn

54 § Inom kommunen utövar räddningsnämnden den omedelbara tillsynen över efterlevnaden av denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Inom länet utövas tillsynen av länsstyrelsen. Den centrala tillsynen utövas av statens räddningsverk eller, i fråga om statlig räddningstjänst, av annan myndighet som regeringen bestämmer.

55 § För tillsynen har en tillsynsmyndighet rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och anläggningar. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

56 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs i enskilda fall för att denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Beslut om föreläggande eller förbud får förenas med vite.

Underlåter någon att vidta en åtgärd som åligger honom enligt en tillsynsmyndighets föreläggande, får myndigheten vidta åtgärden på hans bekostnad.

57 § Polismyndigheten skall lämna det biträde som behövs för tillsynen.

Ansvarsbestämmelser

58 § Till böter skall den dömas som

1. uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbud mot eldning utomhus som har meddelats med stöd av 20 §,

2. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att ge upplysningar eller lämna ut handlingar enligt 19, 40 eller 55 §,

3. uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar oriktig uppgift om förhållande av betydelse vid fullgörande av uppgiftsskyldighet som följer av 19, 40 eller 55 §,

4. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att fullgöra vad som åligger honom enligt 38 eller 39 §,

5. utan att ha laga förfall uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att fullgöra tjänsteplikt som åligger honom enligt 44 §,

6. uppsåtligen hindrar eller försöker hindra en åtgärd som beslutats enligt 45 § första stycket eller annars utan giltig ursäkt åsidosätter sådan åtgärd.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Till ansvar enligt första stycket skall inte dömas, om ansvar för gärningen kan ådömas enligt brottsbalken.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud skall inte dömas till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Bestämmelser om överklagande

59 § Ett beslut om fullgörande av tjänsteplikt enligt 44 § eller om ingrepp i annans rätt enligt 45 § gäller även om det överklagas.

Om det föreligger särskilda skäl, får en tillsynsmyndighet bestämma att dess beslut skall gälla även om det överklagas.

60 § Ett beslut av en räddningsledare om fullgörande av tjänsteplikt enligt 44 § eller om ingrepp i annans rätt enligt 45 § får överklagas hos länsstyrelsen. I övrigt får räddningsledarens beslut med stöd av denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen inte överklagas.

Räddningsnämndens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos kammarrätten.

Andra tillsynsmyndigheters beslut får överklagas hos kammarrätten. Detsamma gäller en statlig myndighets beslut enligt 45 och 47 §§.

Bemyndiganden

61 § Regeringen får i de avseenden som behandlas i denna lag meddela ytterligare föreskrifter som rör skydd för liv, hälsa eller miljön. Regeringen får överlåta åt förvaltningsmyndighet eller kommun att meddela sådana föreskrifter.

62 § Regeringen får meddela föreskrifter om begränsning i rätten för den som anlitas som brandsynförrättare att driva eller annars ta befattning med näringsverksamhet som gäller handel med brand- eller livräddningsredskap eller meddelande av försäkringar som har samband med brand.

Räddningstjänst under krig m m

63 § Under krig och när det annars råder civilförvarsberedskap skall räddningsnämndens uppgifter övertas av kommunstyrelsen och räddningskårens uppgifter övertas av civilförvarsorganisationen i kommunen.

64 § Är riket i krig eller krigsfara eller råder sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller av krigsfara vari riket har befunnit

sig, får regeringen meddela sådana från denna lag avvikande föreskrifter som är av betydelse för totalförsvaret eller som behövs för att nödvändig räddningstjänst i övrigt skall kunna genomföras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987.

Genom lagen upphävs

1. brandlagen (1974:80),

2. brandstadgan (1962:91),

3. lagen (1960:331) om skyddsåtgärder vid olyckor i atomanläggningar m m

Kommun skall senast den 1 januari 1988 ha antagit räddningstjänstplan. Intill dess räddningstjänstplanen har antagits skall den kommunala brandordningen gälla.

Vad som föreskrivs om brandchef i lag eller annan författning skall i stället gälla räddningsnämnd.

Om det i lag eller annan författning hänvisas till någon av de gamla lagarna eller brandstadgan eller till en föreskrift i dessa som har ersatts genom en föreskrift i den nya lagen, tillämpas i stället den nya lagen eller den nya föreskriften.

Räddningstjänstförordning;¹

Inledande bestämmelse

1 § Termer och begrepp som används i räddningstjänstlagen (1986:1102) har samma betydelse i denna förordning.

Bestämmelserna i 5–7 §§ gäller inte för en sådan räddningsstyrka som avses i 13 § andra stycket räddningstjänstlagen.

Kommunal räddningstjänst m m

Räddningskåren

Räddningschefen

2 § Räddningschefen skall ha genomgått högskolans brandingenjörslinje och statens räddningsverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer.

Om förhållandena i kommunen tillåter det, är det tillräckligt att räddningschefen har avlagt brandmästarexamen och har genomgått statens räddningsverks utbildning i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand för brandmästare.

3 § Räddningschefen skall

1. leda räddningskårens verksamhet och se till att räddningskårens personal får nödvändig utbildning och övning,

2. se till att den beredskap som anges i räddningstjänstplanen upprätthålls,

3. biträda vid utredning som polismyndigheten eller någon annan myndighet gör med anledning av en olyckshändelse vid vilken kommunen skall svara för räddningstjänsten eller med anledning av ett tillbud till en sådan olyckshändelse,

4. fullgöra de övriga uppgifter som räddningsnämnden bestämmer.

4 § För räddningschefen skall finnas en eller flera ställföreträdare.

Ställföreträdaren skall ha samma kompetens som räddningschefen. Om förhållandena i kommunen tillåter det, är det tillräckligt att ställföreträdaren har den kompetens som anges i 2 § andra stycket även om räddningschefen har högre kompetens.

¹ Enligt SFS 1986:1107

Räddningsstyrka

5 § Personalen i en räddningsstyrka skall bestå av brandmän som är anställda på heltid eller på deltid.

Heltidsanställda brandmän skall avlägga brandmansexamen senast inom två år från det anställningen började.

Deltidsanställda brandmän skall genomgå grundutbildning vid räddningskår samt, inom två år från det anställningen började, civilförsvarsutbildning som statens räddningsverk bestämmer.

6 § I en räddningsstyrka skall också ingå befäl.

Befäl kan den vara som

1. har genomgått högskolans brandingenjörslinje och statens räddningsverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer,
2. har avlagt brandmästarexamen,
3. har avlagt brandförmänsexamen heltid eller
4. har avlagt brandförmänsexamen deltid.

Bara befäl kan vara räddningsledare.

Undantag från kompetenskraven i vissa fall

7 § Om det finns särskilda skäl, får länsstyrelsen medge att en lämplig person utses till räddningschef eller befäl i räddningsstyrka trots att han saknar föreskriven utbildning. Medgivandet skall begränsas för tiden intill dess befattningen kan tillträdas av någon som är behörig.

Utbildningen av heltidsanställd personal

8 § Statens räddningsverk skall inrätta utbildningslinjer som leder fram till brandmansexamen, brandförmänsexamen heltid och brandmästarexamen. För varje linje skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

Verket skall också anordna

1. utbildning i förebyggande åtgärder mot brand för brandförmän och brandmästare,
2. utbildning i förvaltningskunskap för brandmästare,
3. praktisk utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer.

Utbildningen i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand för brandmästare skall samordnas med motsvarande delar i brandingenjörsutbildningen vid högskolan.

9 § Behörig att antas till brandmanslinjen är brandman som

1. har genomgått lägst tvåårig gymnasieskola eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,

2. har tjänstgjort i minst ett år på heltid i en räddningsstyrka,
3. har genomgått grundutbildning vid räddningsstyrka.

10 § Behörig att antas till brandförmanslinjen heltid är brandman som

1. har avlagt brandmansexamen,
2. har tjänstgjort i minst fem år på heltid i en räddningsstyrka.

11 § Behörig att antas till brandmästarlinjen är brandförman som

1. har lägst betyget tre i ämnena svenska språket och matematik i årskurs två i gymnasieskolan eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,

2. efter brandförmansexamen har tjänstgjort i minst ett år som befäl i en räddningsstyrka,

3. har genomgått statens räddningsverks utbildning av brandförmän i förebyggande åtgärder mot brand.

12 § Bestämmelser om utbildning till brandingenjör finns i högskoleförordningen (1977:263).

Utbildningen av deltidsanställd personal

13 § Om det finns särskilda skäl, får statens räddningsverk bestämma att den som är anställd på deltid som brandman i en räddningsstyrka skall genomgå den civilförsvarsutbildning som avses i 5 § tredje stycket, trots att han inte är inskriven i civilförsvarsorganisationen.

14 § Statens räddningsverk skall inrätta en utbildningslinje som leder fram till brandförmansexamen deltid. För linjen skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

Behörig att antas till brandförmanslinjen deltid är brandman som

1. har avlagt brandmansexamen eller genomgått den utbildning som avses i 5 § tredje stycket,

2. har tjänstgjort på heltid eller deltid i minst tre år i en räddningsstyrka.

Antagning till utbildning m m

15 § Statens räddningsverk beslutar om antagning till utbildning och utfärdar bevis om genomgången utbildning.

Om det finns särskilda skäl, får statens räddningsverk medge undantag från antagningskraven.

Förebyggande åtgärder mot brand

Brandsyn

16 § Regelbunden brandsyn skall förrättas i fråga om

1. industrianläggningar och upplag,
2. flygplatser,
3. hamnar,
4. hotell och pensionat,
5. barnstugor, skolor, elevhem och förläggningar,
6. sjukhus och andra vårdanläggningar,
7. varuhus, restauranger, teatrar, biografier och andra samlingslokaler, om de är avsedda för mer än 30 personer,
8. fartyg som stadigvarande ligger förtöjda vid kaj eller strand och som används för hotell-, teater-, restaurang- eller nöjesverksamhet,
9. campingplatser, fritidsanläggningar utomhus och andra anläggningar som utnyttjas av många människor,
10. särskilt brandfarliga byggnader och anläggningar.

Från regelbunden brandsyn undantas vad som enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall kontrolleras i samband med sotning.

Statens räddningsverk får medge undantag från skyldigheten att förrätta brandsyn.

17 § Räddningsnämnden skall föra en förteckning över de byggnader och anläggningar i kommunen där brandsyn skall förrättas. För varje byggnad eller anläggning skall antecknas hur ofta brandsyn skall ske, genomförda brandsyner och de förelägganden och förbud som har meddelats.

18 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om hur ofta brandsyn skall förrättas. Kommunen får meddela föreskrifter om kortare brandsynfrist.

19 § Den som utses till brandsynerförrättare skall lägst ha avlagt brandförmansexamen heltid samt ha genomgått statens räddningsverks utbildning av brandförmän i förebyggande åtgärder mot brand.

20 § En brandsynerförrättare får inte

1. driva handel med brand- eller livräddningsredskap,
2. vara kommissionär eller agent för någon annan som driver sådan handel eller för försäkringsinrättning i vad den meddelar försäkringar som har samband med brand eller annan olyckshändelse,
3. vara delägare i handelsbolag eller styrelseledamot i aktiebolag eller

förening som har till uppgift att driva handel med brand- eller livräddningsredskap.

21 § Länsstyrelsen och kommunen får meddela föreskrifter om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand.

Sotning

22 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om hur ofta sotning och kontroll enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall göras. Kommunen får meddela föreskrifter om kortare frister.

23 § Räddningsnämnden skall föra en förteckning över de byggnader och anläggningar i kommunen där sotning och kontroll enligt 17 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall göras. För varje byggnad och anläggning skall antecknas hur ofta sotning och kontroll skall göras, genomförda sotningar och kontroller samt de förelägganden och förbud som har meddelats.

24 § I kommunen skall finnas ett eller flera sotningsdistrikt med en skorstensfejarmästare för varje distrikt.

En skorstensfejarmästare skall ha avlagt ingenjörsexamen för skorstensfejare.

När en skorstensfejarmästare skall utses, skall kungörelse om det införas i Post- och Inrikes Tidningar. I kungörelsen skall anges när ansökan senast skall ha kommit in.

Utbildning av personalen för sotningsverksamheten

25 § Statens räddningsverk skall inrätta utbildningslinjer som leder fram till skorstensfejarexamen, teknikerexamen och ingenjörsexamen för skorstensfejare. För varje linje skall finnas en utbildningsplan som verket fastställer.

26 § Behörig att antas till skorstensfejarlinjen är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,
2. har genomgått tvåårig gymnasieskola eller har antagits som elev i gymnasial lärlingsutbildning för skorstensfejare och erhåller undervisning i gymnasieskolan i ämnena svenska språket och matematik eller har förvärvat motsvarande kunskaper i dessa ämnen på annat sätt.

27 § Bestämmelser om gymnasial lärlingsutbildning finns i 5 kap. 21 § skollagen (1985:1100).

28 § Behörig att antas till teknikerlinjen är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,
2. har lägst betyget tre i ämnena svenska språket och matematik i årskurs två i gymnasieskolan eller har förvärvat motsvarande kunskaper på annat sätt,
3. har avlagt skorstensfejarexamen,
4. har tjänstgjort i sotningsverksamheten i minst ett år därefter.

29 § Behörig att antas till ingenjörslinjen för skorstensfejare är den som

1. är anställd inom sotningsverksamheten,
2. har avlagt teknikerexamen,
3. har tjänstgjort i sotningsverksamheten i minst ett år därefter.

30 § Statens räddningsverk beslutar om antagning till utbildningarna och utfärdar bevis om genomgången utbildning.

Om det finns särskilda skäl, får verket medge undantag från antagningskraven.

Skyldighet att rapportera vissa iakttagelser

31 § Upptäcks i samband med räddningstjänst, brandsyn eller sotning en brist eller ett missförhållande som kan leda till en annan olyckshändelse än brand, skall räddningsledaren eller den som förrättar brandsynen eller utför sotningen underrätta den ansvariga myndigheten om förhållandet.

Räddningstjänstplan

32 § Kommunens räddningstjänstplan skall tillställas länsstyrelsen, statens räddningsverk samt de kommuner och andra med vilka samverkan i räddningstjänsten kan bli aktuell. Detta gäller också i fråga om ändringar i och tillägg till planen.

33 § Framställning enligt 24 § räddningstjänstlagen (1986:1102) får göras av statens räddningsverk.

Övertagande av ansvaret för räddningstjänsten i vissa fall

34 § Fordras omfattande räddningsinsatser i kommunal räddningstjänst, skall länsstyrelsen ta över ansvaret för räddningstjänsten i de kommuner som berörs av insatserna. Om räddningsinsatserna även innefattar statlig räddningstjänst, skall länsstyrelsen svara för att räddningsinsatserna samordnas.

35 § Länsstyrelsen skall efter samråd med kommunerna i länet och berörda myndigheter upprätta de planer som länsstyrelsen behöver för att kunna utöva sitt ansvar enligt 34 §.

Statlig räddningstjänst m m

Fjällräddningstjänst

36 § En plan för fjällräddningstjänsten skall finnas vid polismyndigheterna i Malung, Mora, Sveg, Östersund, Storuman, Vilhelmina, Arvidsjaur, Boden, Gällivare och Kiruna.

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av fjällräddningstjänsten samt om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över.

Flygräddningstjänst

37 § Bestämmelser om svensk flygräddningstjänst utanför svenskt område finns i 107 § luftfartsförordningen (1986:171).

38 § För flygräddningstjänsten skall finnas en räddningscentral och räddningsundercentraler.

39 § Luftfartsverket skall upprätta en plan för flygräddningstjänsten.

Planen skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av flygräddningstjänsten och om samverkan och samordning med andra myndigheter. Den skall också innehålla uppgifter om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över.

40 § När flygräddningstjänsten inom svenskt område avser luftfartyg eller personer från en annan stat, skall luftfartyg och personal från den staten tillåtas att delta i skälig omfattning och medföra önskad utrustning. Rätten att delta är begränsad till de områden där det efterspanade eller förölyckade luftfartyget eller någon ombordvarande kan antas befinna sig.

41 § Vid flygräddningstjänst inom ett sådant restriktionsområde som avses i 2 § andra stycket luftfartsförordningen (1986:171) får andra än militära luftfartyg medverka bara med överbefälhavarens tillstånd och på de villkor som han bestämmer.

42 § Om ett luftfartyg som är registrerat i en annan stat har förölyckats inom svenskt område, skall luftfartsverket omedelbart underrätta det kon-

sulat för den staten som är närmast olycksplatsen. Om det inte finns något konsulat i Sverige, skall statens beskickning underrättas.

Om luftfartyget är registrerat hos en internationell organisation, skall underrättelsen lämnas till organisationen.

Sjöräddningstjänst

43 § Utanför Sveriges sjöterritorium i de delar av havet, där sjöräddningstjänsten enligt internationella överenskommelser ankommer på svenska myndigheter, skall sjöfartsverket svara för räddningsinsatser som avses i 27 § 1 och tullverkets kustbevakningsorganisation svara för räddningsinsatser som avses i 27 § 2 räddningstjänstlagen (1986:1102).

44 § För den sjöräddningstjänst som sjöfartsverket svarar för skall finnas en eller flera räddningscentraler och räddningsundercentraler.

45 § För den räddningstjänst som tullverkets kustbevakningsorganisation svarar för skall finnas ledningscentraler.

46 § En plan för sjöräddningstjänsten skall upprättas av sjöfartsverket i fråga om sådan sjöräddningstjänst som sjöfartsverket svarar för och av generaltullstyrelsen i fråga om sådan sjöräddningstjänst som tullverkets kustbevakningsorganisation svarar för.

Planerna skall innehålla uppgifter om organisationen, beredskapen och ledningen av sjöräddningstjänsten och om samverkan och samordning med andra myndigheter. De skall också innehålla uppgifter om de resurser som räddningsledaren kan förfoga över.

Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen

47 § Länsstyrelsen skall efter samråd med berörda myndigheter, kommuner och landstingskommuner upprätta en plan för räddningstjänsten enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102).

48 § Planen skall behandla

1. organisation och ledning av räddningstjänsten,
2. samband,
3. strålningsmätning,
4. hur information skall lämnas till allmänheten och andra berörda om ett inträffat eller förestående utsläpp av radioaktiva ämnen och om de skyddsåtgärder som är nödvändiga,
5. andra frågor av betydelse för beredskapen.

De planer som upprättas av länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Malmö-

hus och Hallands län skall dessutom behandla frågor om alarmering, utrymning, utdelning av jodtabletter och sådant bistånd som sägs i 55 §. Uppgifter om biståndet skall även behandlas i den plan som skall upprättas av länsstyrelsen i Västerbottens län.

49 § Omkring kärnkraftverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp skall finnas en inre beredskapszon och en zon för strålningsmätning (indikeringszon) enligt vad som anges i bilaga till denna förordning.

50 § Vid varje kärnkraftverk skall alarmeringen förberedas så att larm kan ges dels inom en central alarmeringszon närmast kraftverket, dels inom olika sektorer av den inre beredskapszonen i övrigt.

Gränsen för den centrala alarmeringszonen skall ligga på ett avstånd av minst fem och högst tio kilometer från kärnkraftverket.

51 § De som bor inom den inre beredskapszonen skall på lämpligt sätt informeras om innehållet i den plan som avses i 47 §.

52 § Inom den inre beredskapszonen skall jodtabletter delas ut till allmänheten. Dessutom skall jodtabletter hållas i lager som medger en komplettering av förhandsutdelningen och en begränsad utdelning inom indikeringszonen.

53 § Länsstyrelsen i Södermanlands län skall i samråd med statens räddningsverk och statens strålskyddsinstitut upprätta en beredskapsplan för den kärntekniska anläggningen i Studsvik.

54 § Kommunen skall biträda länsstyrelsen med beredskapsplaneringen beträffande den inre beredskapszonen.

Inom indikeringszonen skall kommunen biträda länsstyrelsen genom att ställa personal och egendom till förfogande för mätning och inrapportering av mätresultatet.

55 § Inom länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Malmöhus och Hallands län skall organiseras en personalberedskap för räddningstjänsten enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102). Dessa länsstyrelser och länsstyrelsen i Västerbottens län skall bistå andra länsstyrelser i frågor om sådan räddningstjänst.

56 § Statens räddningsverk får efter samråd med statens strålskyddsinstitut meddela ytterligare föreskrifter om räddningstjänsten enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102).

57 § Statens räddningsverk skall utöva tillsynen över efterlevnaden av räddningstjänstlagen (1986:1102) och med stöd av lagen meddelade föreskrifter i frågor som rör beredskapsplanläggning av räddningstjänsten enligt 28 § räddningstjänstlagen.

58 § Vid räddningstjänst enligt 28 § räddningstjänstlagen (1986:1102) skall statens strålskyddsinstitut ge råd om strålningsmätningar samt samordna och biträda med strålskyddsbedömningar.

Samordning

59 § Om en olyckshändelse eller en överhängande fara för en olyckshändelse påkallar en gemensam räddningsinsats från två eller flera statliga myndigheter med ansvar för räddningstjänst, skall räddningsledarna komma överens om vem som skall leda insatsen.

60 § Om en statlig myndighet har lämpliga resurser för att delta i räddningsinsatser, är myndigheten skyldig att medverka i planläggningen av räddningstjänsten och vid övningar i räddningstjänsten.

61 § Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om samordning av räddningstjänsten.

62 § Ifråga om den statliga räddningstjänsten utövar den myndighet som svarar för räddningstjänsten också den centrala tillsynen över efterlevnaden av räddningstjänstlagen (1986:1102) och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Statens räddningsverk skall dock utöva tillsynen över frågor som rör samordningen mellan den statliga räddningstjänstens olika grenar.

Rikspolisstyrelsen utövar tillsynen över fjällräddningsverksamheten.

Ersättning till kommun för medverkan i räddningstjänst och sanering

63 § Ersättning enligt 36 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas för den del av kostnaden som överstiger hälften av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år då kostnaden uppstod.

64 § Självrisken enligt 37 § räddningstjänstlagen (1986:1102) utgörs av ett belopp som motsvarar två öre per skattekrona, beräknat på det sammanlagda skatteunderlaget som står till kommunens förfogande året före det år då kostnaderna uppkommit.

65 § Om en kommun har haft kostnader för sanering med anledning av

sådant utflöde i vatten av olja eller andra skadliga ämnen som avses i 36 § räddningstjänstlagen (1986:1102), har kommunen rätt till ersättning av staten för den del av kostnaderna som överstiger hälften av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år då kostnaderna uppstod.

Gemensamma bestämmelser

66 § När en räddningsinsats är avslutad efter en olyckshändelse då miljön har blivit skadad, skall räddningsledaren underrätta miljö- och hälsoskyddsnämnden eller länsstyrelsen.

Bestämmelser som rör enskilda m fl

Alarmering

67 § Länsstyrelsen får medge att den som äger eller innehar en anläggning som avses i 43 § räddningstjänstlagen (1986:1102) får använda civilförsvarsorganisationens alarmeringsordningar för alarmering enligt 39 § räddningstjänstlagen.

För alarmeringen skall gälla bestämmelserna om viktigt meddelande i 50 § 2 civilförsvarskungörelsen (1960:377).

Typgodkännande

68 § Möbler, gardiner, mattor och armaturer skall bestå av typgodkänt material, om de används i

1. hotell och pensionat,
 2. barnstugor, skolor, elevhem och förläggningar,
 3. sjukhus och andra vårdanläggningar,
 4. varuhus, restauranger, teatrar, biografier och andra samlingslokaler,
- om de är avsedda för mer än 30 personer.

Typgodkännande meddelas av statens räddningsverk. Skyldigheten enligt första stycket inträder fem år efter det typgodkännandet har meddelats. Räddningsnämnden får i enskilda fall utsträcka tiden.

Räddningsnämnden får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten enligt första stycket i fråga om inredning som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk eller konstnärlig synpunkt.

Ersättning till enskilda för deltagande i räddningstjänst

69 § Ersättning för arbete och tidsspillan som avses i 48 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas enligt de grunder som senast har avtalats i fråga om motsvarande ersättning till deltidsanställda brandmän.

70 § Ersättning för resa och uppehälle som avses i 48 § räddningstjänstlagen (1986:1102) lämnas enligt de bestämmelser som statens räddningsverk meddelar.

71 § Färd till eller från platsen för ett arbete som avses i 48 § räddningstjänstlagen (1986:1102) räknas som medverkan i räddningstjänsten eller övning med räddningskår, om färden har föranletts av arbetet och stått i nära samband med detta.

Överklagande m m

72 § Länsstyrelsens beslut i frågor om medgivande enligt 7 § får överklagas hos statens räddningsverk. Verkets beslut får inte överklagas.

73 § Beslut i frågor om antagning till utbildning enligt 15 och 30 §§ får överklagas hos försvarets personalnämnd. Nämndens beslut får inte överklagas.

74 § Statens räddningsverks beslut i frågor om undantag från skyldigheten att förrätta brandsyn enligt 16 § får inte överklagas.

75 § Frågor om ersättning enligt 36 och 37 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) samt 65 § denna förordning prövas av statens räddningsverk. Verkets beslut får överklagas hos kammarrätten.

76 § Frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) prövas i fråga om kommunal räddningstjänst eller övning med räddningskår av räddningsnämnden eller, i fråga om statlig räddningstjänst, av den myndighet som svarar för räddningstjänsten.

77 § Beslut som polismyndigheten meddelat i frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) får överklagas hos länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut får överklagas hos kammarrätten.

78 § Beslut som luftfartsverket, sjöfartsverket, generaltullstyrelsen eller länsstyrelsen meddelat i frågor om ersättning enligt 48, 50 och 51 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) får överklagas hos kammarrätten.

Inre beredskapszon och indikeringszon för kärnkraftverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp

Kärnkraftverket i Barsebäck

Den *inre beredskapszonen*, omfattar hela Lomma kommun och de delar av Kävlinge och Landskrona kommuner som utgörs av Annelövs, Barsebäcks, Dagstorps, Hofterups, Högs, Kävlinge, Lackalänga, Löddeköpinge, Saxtorps, Stävie och Västra Karaby församlingar.

Indikeringszonen omfattar

dels Burlövs, Bjuvs, Eslövs, Helsingborgs, Höörs, Klippans, Kävlinge, Landskrona, Lomma, Lunds, Malmö, Staffanstorps, Svalövs, Svedala, Trelleborgs, Vellinge och Åstorps kommuner,

dels Vikens församling i Höganäs kommun, Fulltofta, Hörby, Lyby, Västerstads och Östraby församlingar i Hörby kommun, Björka, Blentarps, Brandstads, Everlövs, Ilstorps, Södra Åsums, Östra Kärrtorps och Öveds församlingar i Sjöbo kommun, Hassle-Bösarps, Skurups, Slimminge, Svenstorps och Västra Vemmenhögs församlingar i Skurups kommun samt Ausås, Starby och Strövelstorps församlingar i Ängelholms kommun.

Kärnkraftverk i Forsmark

Den *inre beredskapszonen* omfattar de delar av Tierps och Östhammars kommuner som utgörs av Berkinge, Dyvikens, Forsmarks, Gräsö, Konradslunds, Norrboda, Snesslingebergs, Sunds, Söderboda, Valö, Vamsta, Årböleby och Ängskärs telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Tierps, Älvkarleby och Östhammars kommuner,

dels Bladåkers, Faringe, Lena, Rasbokils, Stavby, Tensta, Tuna och Viksta församlingar i Uppsala kommun samt Edebo, Häverö och Singö församlingar i Norrtälje kommun.

Kärnkraftverk i Ringhals

Den *inre beredskapszonen* omfattar de delar av Kungsbacka och Varbergs kommuner som utgörs av Bua, Derome, Frillesås, Kärradals, Veddige, Väröbacka, Åsa, Åsklosters och Älekärns telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar
dels Kungsbacka, Mölndals och Varbergs kommuner,
dels den del av Göteborgs kommun som ligger söder om Göta älv och
Säveån,

dels Mjölby församling i Svenljunga kommun, Marks kommun utom
församlingarna Fritsla och Skephult samt Falkenbergs kommun utom för-
samlingarna Abild, Asinge, Eftra, Gunnarp, Krogsred, Slöinge och År-
stad.

Kärnkraftverket i Simpevarp

Den *inre beredskapszonen* omfattar den del av Oskarshamns kommun som
utgörs av Bussviks, Figeholms, Fliviks, Fårbo, Jämserums, Misterhults,
Norra Uvö, Virkvarns och Åby Bro telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar
dels Oskarshamns kommun,
dels de delar av Borgholms, Hultsfreds, Högsby, Mönsterås, Vimmerby
och Västerviks kommuner som ligger inom ett avstånd av 50 km från
kärnkraftverket.

1. Denna förordning träder i kraft, i fråga om 73 §, den 1 juli 1987, och i övrigt den 1 januari 1987.

2. Genom förordningen upphävs

a. kungörelsen (1961:457) om ersättning på grund av medverkan i skyddsarbete vid olyckor i atomanläggningar m m,

b. kungörelsen (1961:564) om ersättning av statsmedel för medverkan i flygräddningstjänst m m,

c. förordningen (1981:540) om skyddsåtgärder vid olyckor i atomanläggningar m m,

d. förordningen (1983:1002) om ersättning för deltagande i räddningstjänst m m,

e. regeringens beslut den 19 juni 1985 om signalen viktigt meddelande.

3. Före utgången av juni 1987 får beslut i frågor om antagning till utbildning enligt 15 och 30 §§ överklagas hos regeringen.

4. Föreskrifter som meddelas med stöd av 18 § får sättas i kraft först från och med den 1 juli 1987. Intill dess skall räddningschefen bestämma hur ofta brandsyn skall förrättas.

5. Föreskrifter som meddelas med stöd av 22 § före den 1 juli 1987 får sättas i kraft tidigast sex månader efter kungörandet av föreskrifterna. Intill dess skall gälla vad som vid utgången av år 1986 är föreskrivet om frister för sotning i den kommunala brandordningen.

6. Intill utgången av maj 1989 får statens räddningsverk anordna utbildning som motsvarar högskolans brandingenjörslinje samt anordna brandmannaklass enligt äldre bestämmelser.

7. Den som vid utgången av år 1986 är brandchef, vice brandchef, skorstensfejarmästare, skorstensfejare eller förordnad som brandsyneförrättare skall anses vara behörig att ha kvar sin befattning även om han saknar föreskriven utbildning enligt de nya föreskrifterna.

8. Den som vid utgången av år 1986 är befäl i kommunens brandförsvaret skall anses vara behörig att utses till räddningsledare.

9. Vid tillämpning av denna förordning skall i fråga om utbildning enligt tidigare gällande ordning

a. brandchefskurs kategori I eller brandingenjörsexamen motsvara utbildning vid högskolans brandingenjörslinje och statens räddningsverks praktiska utbildning i räddningstjänst för brandingenjörer,

b. brandmästarkurs kategori I eller brandmästarexamen motsvara brandmästarexamen och utbildningen av brandmästare i förvaltningskunskap och förebyggande åtgärder mot brand,

c. brandförmanskurs kategori I, brandförmansexamen eller brandbefälkurs A motsvara brandförmansexamen heltid och utbildningen av brandmän i förebyggande åtgärder mot brand,

d. brandbefälkurs B eller C motsvara brandförmansexamen deltid,

e. brandmannaklass motsvara brandmansexamen,

f. mästarkurs för skorstensfejare eller mästarexamen motsvara ingenjörsexamen för skorstensfejare,

g. avgångsbetyg från gesällkurs eller gesällklassen för skorstensfejare motsvara skorstensfejarexamen.

10. Antagningskraven enligt 9 § 1 och 11 § 1 gäller inte före den 1 januari 1992 för den som har varit behörig att antas till motsvarande utbildning enligt äldre bestämmelser.

11. Den som har anställts som skorstensfejare före den 1 juli 1986 kan antas till skorstensfejarlinjen utan att ha antagits till den gymnasiala lärlingsutbildningen eller ha genomgått gymnasieskolan. Den som har anställts före den 1 juli 1984 kan antas som elev med inträde i den del av utbildningen som statens räddningsverk bestämmer.

12. Den som före den 1 juli 1986 enligt stadgan (1965:854) för statens brandskola har erhållit avgångsbetyg från gesällklass kan antas till teknikerlinjen utan att ha avlagt skorstensfejarexamen. Saknar han gymnasiekompetens kan han dock inte antas till teknikerlinjen efter utgången av juni 1989.